

ring maa handle paa Grundlag af den Ordning, som nu en Gang findes, søge at anvende denne paa den forstandigst mulige Maade. Og endelig maa der tages et tredie Hensyn: Regeringen maa optræde saaledes, at der paa dette Omraade skabes Mulighed for et Samarbejde mellem de forskellige Partier i Rigsdagen. Hos Folketingets Flertal — det radikale Venstre og Socialdemokratiet — har vi fundet en fast og sikker Støtte til de Skridt, som Ministeriet har anset for nødvendige. Men vi er fuldt klare over, at et Samarbejde med de andre Partier under de nuværende Forhold er i høj Grad ønskeligt, i nogle Tilfælde nødvendigt. Dertil hører, at der ogsaa tages et rimeligt Hensyn til disse Partier, hvis Opfattelse af de militære Spørgsmaal i saa mange Henseender er forskellig fra vor. Det ærede Medlem har Ret i, at Regeringen i høj Grad værdsætter den Støtte, som paa de Omraader, der betyder mest for vort Forhold udad til, er ydet Regeringen af Højre paa Rigsdagen og en stor Del af Højres Presse. Denne Holdning har bidraget meget til at lette vort Arbejde til Varetagelse af det danske Folks Interesser. Vi har bestræbt os for og vil vedblivende bestræbe os for ikke at give skellig Grund til en Ændring i den Holdning, som saaledes indtages af de mest betydende Repræsentanter for de konservative Anskuelser. Og ikke mindre værdsætter Regeringen den Støtte, der paa disse Omraader er ydet af Partiet Venstre, som saadant her paa Rigsdagen og af en Del af dette Partis Presse. Det er imidlertid saaledes, at enkelte Presseorganer og Taler, nogle tilhørende Højre, andre tilhørende Partiet Venstre, ikke har indtaget samme Holdning. I Modsætning til den Fremgangsmaade, alle Partier har været enige om her paa Rigsdagen, har de i den sidste Tid søgt at rejse en Diskussion om vort Militærvæsen. Man har talt om fejlslagne Spaadomme, om Omvendelser o. s. v., meget ofte med urigtig Gengivelse af Udtalelser og urigtig Omtale af Begivenheder. Dette har selvfølgelig ikke kunnet ske, uden at det fra anden Side har fremkaldt Svar, som derefter i løsevev eller mistydet Skikkelse er anvendt til at skabe Uro. Just derved er den Uro i nogle Kredse opstaaet, som det ærede Medlem, der henvendte sig til mig, talte om. Og paa den anden Side har de paagældende Presseorganers Optræden fremkaldt Uvillie hos den store Del af vort Folk, der ser paa disse Forhold ud fra

andre Synspunkter end de snævre Kredse, for hvis Stemninger disse enkelte Presseorganer er Udtryk.

Hele den Diskussion, der saaledes er rejst, synes mig saa tidlig som vel muligt. Alle maa erkende, at vi nu maa handle ud fra den bestaaende Ordning af vort Militærvæsen; denne kan ikke forandres, medens Krigen staar paa. Og alle maa erkende, at en Forhandling om en kommende Ordning nu er værdiløs; den kan ikke føres med Frihed, og det er alt for tidligt at udtale sig om, hvilke Erfaringer Krigen endeligt vil bringe. Men en Diskussion om vort Militærvæsen nu for Tiden er ikke blot ørkesløs, den er tillige skadelig. Den kan kun virke til at vanskeliggøre det Arbejde, der maa gøres paa det bestaaende Grundlag, og den vil ikke kunne føres meget vidt, uden at der fremkommer Udtalelser, der kan mistydes og misbruges til Skade for den danske Stat. Dette har lige fra Krigen Begyndelse været Regeringens Opfattelse, og de Forhandlinger, der har fundet Sted i Rigsdagen, har jo vist, at alle Rigsdagspartier deler denne Opfattelse.

Det er en Kendsgerning, at der i det danske Folk er meget forskellige Anskuelser om, hvorledes Art og Omfang af vort Militærvæsen burde være. Men vi handler klogt og gavnligt for vort Fædreland, naar vi, medens Krigen raser i Europa, lader disse Modsætninger træde i Baggrunden for at samle vore Kræfter om Løsningen af den Opgave, som vi alle er enige om er den største Opgave, det danske Folk har i denne Tid: at føre Danmarks Rige frit og uskadt gennem den mægtige Krise, den civiliserede Verden nu gennemlever, med Bevarelse af et fredeligt og godt Forhold til alle de stridende Magter. Alle de Handlinger, der har Betydning udad til, alle de militære Foranstaltninger, der træffes, maa være beregnet paa at tjene dette store Formaal. I de vanskelige Maaneder, der er gaaet siden Krigen's Udbrud, er det lykkedes at give vore Foranstaltninger en saadan Karakter, at der hos begge de kæmpende Parter er vundet Forstaaelse af den ligelige Neutralitetspolitik, Danmark fører og maa føre. Vore Bestræbelser herfor har fundet Støtte hos den samlede Rigsdag. Vi fortsætter dem i Fortrøstning til, at denne Støtte heller ikke fremtidig vil mangle.

Wulff: Jeg vil gerne bringe den højt-ærede Minister en Tak for de faldne Udtalelser. Naar jeg kan bringe ham denne